

FORANDRER GUD SIN MENING?

...Gud. La oss bli stående med våre hoder bøyet, bare et øyeblikk.

Himmelske Far, vi takker deg for enhver nådefull ting som Du har gitt til oss. Vi er uverdige til—til enhver av Dine velsignelser. Dette er sannelig ufortjente velsignelser som vi mottar. Og vi ber, Gud, at Du vil fortsette å være med oss. Bare kommer inn og kjenner denne vidunderlige ånden i møtet, jeg vet det kommer fra Deg. Så jeg ber, Far, at Du vil fortsette å ære møtet i kveld, med Ditt Nærvær, og helbrede alle de syke og de plagede. Gi det. Må dette bli en—en flott kveld som vi ikke snart vil glemme, på grunn av Ditt Nærvær. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

² Jeg ønsker å beklage for å holde på så sent i går kveld. Jeg vil prøve å være raskere i kveld, og bare slik at vi kan raske på og—og be for de syke. Jeg følte sannelig godt for forrige kvelds møte. Det så ut til at det var mange mennesker som ble helbredet. Og jeg hadde mye støtte, alle ba og sammen. Det er slik vi står. Så, Herren velsigne dere. Nå, jeg tror, i morgen kveld skal vi være... Jeg antar de allerede har annonsert det. Det er et annet—annet sted. Ja vel.

³ La oss nå gå inn i Fjerde Mosebok, det 22. kapittel, ganske raskt, bare for en liten tekst, for å gi noen kommentarer, og deretter skal vi bruke mesteparten av tiden i bønnekøen.

⁴ Billy sa han ga ut enorme mengder med kort, to eller tre hundre av dem. Og det vil ta en god stund å få dem gjennom bønnekøen, så jeg—jeg vil kun tale noen få minutter, ikke over tretti minutter, om mulig, og deretter starte bønnekøen, be for de syke. I Femte Mosebok, I... Unnskyld meg.

⁵ Fjerde Mosebok, 22. kapittel og det 31.vers, jeg ønsker å lese dette.

Og *HERREN åpnet øynene til Bileam, og han så HERRENS engel som sto på veien, og sitt dragne sverd i hånden: og han bøyde sitt hode, og falt ned på sitt ansikt.*

⁶ Nå, dette kan høres ut som en enkel liten tekst kun for å—for å gi et standpunkt og for å ha vårt helbredelsesmøte. Og jeg kommer til å prøve å få bønnekøen startet innen klokken ni, om mulig. Nå ønsker jeg å ta emnet i kveld: *Forandrer Gud Sin Mening?*

⁷ Dere vet, vi kan forandre vår mening, og fordi vi—vi lærer litt annerledes, vet vi at vi tok feil.

⁸ Men jeg tror ikke at Gud kan forandre Sin mening. Fordi, hvis Han gjør, så kan Han så visst ikke være uendelig, og

Han kunne ta en bedre beslutning hvis Han ville gjøre det om. Så Han...Troen som jeg har til Ham, at—at Han ikke forandrer Sin mening. Fordi hvis Gud noen gang tar en beslutning, må Han stå ved den beslutningen. Skjønner? Og hver gang det samme problemet kommer opp, må Han handle på samme måte Han gjorde første gang, ellers handlet Han galt første gang. Skjønner? Så det gir oss et sted å ha en—en grunnleggende tro. Nå, vi kan ikke. . .

⁹ Ja, tro er ikke bare et løst ark, så du kan fly det *hit* og bort et annet sted. Det er noe som må være sikkert. Det må være fast. Og, nå, jeg kan ikke basere min tro på en eller annen teori. Det må være et bevist faktum før jeg kan ha tro.

¹⁰ Akkurat som en mann velger en kone å gifte seg med. Ja, han, han er nødt til å ha tillit til den kvinnen han gifter seg med, ellers ordner han seg helt sikkert med en masse problemer. Skjønner? Så han er nødt til å, du er nødt til å ha tro, noen solide fakta, en eller annen tro å basere det på; på hennes ord, på hva noen andre har sagt, eller noe. Han er nødt til å ha noe å plassere sitt ansikt på, tro på.

¹¹ Så jeg føler at, for å møte Gud, er det kun én ting jeg kan basere min tro på, og det er Hans Ord.

¹² Fordi, vi har forskjellige ideer, ganske nær alle av oss. Vi ville sette oss ned og begynne å til og med snakke om noe å spise, ja, vi ville være uenig om noe å spise; og vi er lagd forskjellig, vår appetitt er forskjellig. Og derfor gjør det våre menigheter, vi ser de er uenige i sine syn om hva som er riktig og hva som er feil. Det gir oss, hver og en, et privilegium til å gjøre et valg.

¹³ Men, for meg, jeg—jeg tror at Guds Ord er rett. Og jeg—jeg tror ikke det er til egen tolkning. Jeg tror det er akkurat hva Det sier, det er sannheten. Og det er slik jeg tar det, kun på det grunnleggende av at det er Guds ord. Nå, jeg har ikke tro nok, kan hende, til å få alt av det til å skje, men jeg ville absolutt ikke ønske å stå i veien for noen som hadde tro nok til å få Det til å skje.

¹⁴ Som, for eksempel, Enok hadde nok tro så han ikke behøvde å dø. Han tok bare en ettermiddags spasertur, og ble trett her på jorden og bare vandret videre opp til Himmelen. Jeg ville sannelig gjerne hatt tro slik som det. Men jeg håper vi får den troen en dag, som vi gror videre inn i Ham. Nå vår. . .

¹⁵ Grunnen til at jeg valgte dette stedet, fordi det ser ut til at der, for meg, er et av stedene i Bibelen som ville bli et—et avgjørende sted for teksten i kveld, fordi det ser ut som Gud forandret Sin mening, og ga Bileam beskjed om å gjøre en ting og så ga ham beskjed om å gjøre noe annet. Så jeg tenkte, kanskje, bare for en stund, vil vi prøve å oppklare dette litt bare, og se hva Han virkelig gav ham beskjed om.

16 Så nå for å forklare dette. Vi vet at Bileam var en—en—en profet. Og Balak var kongen av Moab, på den tiden. Og de var ikke hedninger, oppe ved Moab, de tjente den samme Gud som Israel tjente. Fordi, Moab, nasjonen var grunnlagt av Lots sønn, av hans datter, og derfor tjente de den samme Gud. Hvis du legger merke til, ofrene deres og allting var nøyaktig de samme, okser, og også værene, som taler om det andre Komme. Og nå hvis fundamentalisme er alt det Gud krever, så var Moab like så fundamental i sin ofring som det Israel var. Men vi finner dem nå, Israel er på veien ved å følge Guds Ord, til et land som hadde blitt lovet dem. Og de kom . . .

17 Her vil være et bilde på det naturlige og åndelige møte. Og når det naturlige og åndelige møtes, blir der alltid en kollisjon, fordi de kjører front mot front inn i hverandre. Og Israel her, ville, jeg vil fremstille det som en åndelig menighet; og Moab som den naturlige menigheten, bare menigheten, hva vi kaller menighet naturlig.

18 Og vi er alle sikre på at det finnes en—en menighet, og det finnes en Brud som kommer ut av den menigheten. Vi vet det, at det er sant.

19 Og de støter sammen her. Og vi legger merke til at når de støtte sammen her, kom det under noe som jeg ønsker å tale en stund om. Så fort de støtte sammen, og den ene så hva den andre gjorde, ble det en veldig etterligning, den ene av den andre.

20 Og det er hvordan vi finner det i dag, at vi får for mye etterligninger. Og når du gjør det, er du alltid i vanskeligheter. Du kan ikke leve den andre karen sitt liv. Vi kan ikke etterligne noe. Vi må være akkurat hva vi er. Du må ikke prøve på det. Hvis *denne* karen gjør noe; fordi han gjør det, tenker du at du også må. Gjør ikke det. Du er et individ, for Gud. Og vi må ikke prøve å etterligne hverandre.

21 Og nå, Israel, der på sin post, marsjerende på sin vei etter en befaling, etter et bud fra Gud, til det lovede land, støtte de på Moab, en annen gruppe av troende.

22 Og jeg håper dette ikke lyder for galt. Men den lille illustrasjonen jeg vil gjøre her er, Moab hadde slått seg ned i et land, han var mer lik en organisert affære. Han hadde sine kjendiser og sine embetsmenn av . . . av sitt kongerike.

23 Men Israel var kun en—en vandrer. De hadde ikke noe spesielt sted de gikk. De bare vandret etter som Herren ledet dem. Nå, jeg mener, også, Bileam, sa senere i sin profeti, "Folket skulle ikke være blant folkeslagene. Det ville kun være utspredd." Og det er hva det alltid har vært. Og vi finner ut at sammenstøtet kom.

24 Akkurat som Kain og Abel, de kom også sammen i et sammenstøt. Og de var brødre, og begge fra den samme moren, Eva. Og vi finner at de innså at de var dødelige, og de hadde

blitt adskilt fra Livet, ut av Livets hage. Og begge prøvde å finne en vei for å komme tilbake inn der. Og hvis dere la merke til, begge guttene var veldig religiøse. Kain var like så religiøs som Abel var. Og begge bygde altere, med andre ord, en menighet. Begge gjorde de offer. Begge ba de. Og de—de tjente Gud, begge to, men en av dem tjente Ham feil.

²⁵ Nå, du skjønner, du kan være helt oppriktig og allikevel ta feil. Du kan ta feil. “Det er en vei som synes rett, men enden av den er dødens veier”

²⁶ Nå vi—vi ser at dette var så sant med Kain og Abel. Og når de så. . . Kain så at Abels offer ble mottatt. Og, jeg kunne stoppe her for å si, hvorfor mottok Gud hans offer? Er fordi at—at han ble. . . Ved en åpenbaring, forstod han at det ikke var epler, eller nå tror jeg de har fått det til granatepler eller noe som de spiste i Edens hage, som forårsaket synd. Og han fant Adam. . . eller, jeg mener, Abel trodde at det (han) det var blod. Som, det virkelig var. Og Abel, ved åpenbaring, tro, ofret et bedre offer til Gud enn det fra Kain; hvilket Gud vitnet ved det, han var rettferdig. Skjønner? Og hele menigheten er bygd på Guddommelig åpenbaring av Guds Ord. Hele. . .

²⁷ Jesus sa det. En dag, på vei ned fra fjellet, sa Han til sine disipler, “Hvem sier dere at jeg menneskesønnen er? Eller hvem sier folk jeg er?”

²⁸ “Og noen av dem sa, vel, du er ‘Moses,’ du er ‘Elias’ eller ‘en av profetene.’”

Han sa, “Men hvem sier dere at jeg er?”

²⁹ Og Peter kom med den store uttalelsen, “Du er Kristus, den levende Guds sønn!”

³⁰ Han sa, “velsignet er du, Simon, sønn av Jonas.” Og her er den store diskusjonen blant troende.

³¹ Nå den Katolske kirke sier at, “Der bygde han—han Sin Menighet på Peter, for Han sa, ‘Du er Peter,’ liten stein, ‘på denne stein, liten stein, vil jeg bygge min menighet.’”

³² Vel, nå, den protestantiske tror for det meste at det var på seg selv at Han bygget, på Ham, Hjørnesteinen. Men, ser dere, Han var Hjørnesteinen i bygningen. Jeg tror at hva Han bygde menigheten på. . .

³³ Ikke for å være annerledes, men, ser dere, spørsmålet var, “Hvem sier menneskene at jeg er?”

³⁴ Og Peter sa, “Du er Kristus, den levende Guds sønn.”

³⁵ Han sa, “Velsignet er du, Simon, sønn av Jonas, kjøtt og blod har aldri åpenbart dette for deg. Du lærte aldri dette ved å gå på et seminar. Skjønner, du lærte aldri dette ved en menneskelagd sak. Men Min Far, som er i himmelen, har åpenbart dette for deg. Skjønner? På denne klippe vil jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke få makt over Den”,

den åndelige åpenbaringen av Jesus Kristus, som er Ordet. Så det er på den åndelig åpenbarte Ordets Sannhet, og det er nøyaktig der Menigheten hviler.

³⁶ Jeg tror det er hva Abel hadde i begynnelsen, en åndelig åpenbaring at det ikke var markens frukt eller våre henders gjerninger, og så videre. Det var blod. Og han ofret til Gud et mer ypperlig offer enn—enn Kain gjorde.

³⁷ Vi finner i Abraham og Lot, den samme ting i et valg, fordi Lot dro ned når tiden kom, når den åndelige og den—og den naturlige menigheten kom til et sammenstøt, på grunn av hyrdene. De måtte skilles fra hverandre. Og hver gang dette skjer, forårsaker det en sjalusi.

³⁸ Vi finner ut at Abel, fordi Gud hadde mottatt ham, og Han mottok ikke Kain sitt vakre, store offer, han hadde slitt så hardt for. Og var religiøs, og bøyde seg og tilbad, og så videre, gjorde alt det Abel gjorde, bare at han ikke hadde åpenbaringen om hva som var sannheten. Så vi finner ut, at da Gud aksepterte Abel sin åpenbaring og hans offer, gjorde det at Kain ble sjalu på Abel. Og der fant det første mordet sted.

³⁹ Vi finner ut at det ble sjalusi mellom hyrdene til Abraham og Lot, og de måtte skille lag.

Vi finner ut at Moses og Korah hadde et sammenstøt, også.

Jesus og Judas hadde et sammenstøt.

⁴⁰ Og som alltid, har det vært på samme måte, og slik er det i dag, den naturlige menighet og den åndelige menighet har et sammenstøt når de kommer sammen. Nå, det naturlige prøver å matche det åndelige, alltid med en kjødelig etterligning. Men, som det var med Esau og Jakob, vil det ikke virke.

⁴¹ Gud har Sin Menighet kalt, navngitt, satt til side. Og i den tid som Hun lever i, vil Han åpenbare seg for Henne, hver eneste gang, akkurat som Han sa i Romerne det 8. kapittel, at forutvitenheten eller forutbestemmelsen av Gud skulle stå fast. Kain, eller jeg mener . . .

⁴² Esau og Jakob, før noen av guttene ble født, før de til og med hadde hatt en sjanse til å gjøre et valg, sa Gud, "Jeg hater Esau og elsker Jakob," for Han visste hva som var i dem fra begynnelsen. Og vi vet . . .

⁴³ Ha det i minne, Han vet hva som er i ditt hjerte. Han vet hva du mener. Samme hva vi sier, Han vet hva du mener.

⁴⁴ Og det har alltid forårsaket problemer. Og de, den . . . alltid, det naturlige prøver alltid, helt siden Kain drepte Abel, har det naturlige alltid prøvd å ødelegge virkningen av det åndelige. Vi finner det på samme måte i dag, akkurat det samme i dag. Det beviser at det kommer fra satan, fordi det er sjalusi og etterligning av Sannhet.

⁴⁵ Så, vi tror virkelig at Gud aldri forandrer Sin mening om hva Han sa. Han holder Det alltid sant.

⁴⁶ Men Han har en tillatt vilje. Nå, der er, hvor problemet ligger. Vi prøver å jobbe på Guds tillatte vilje, og Han vil tillate det. Men selv om vi tar Hans tillatte vilje, enda det ikke er rett, vil Han få Sin tillatte vilje til å virke, sammen, for å herliggjøre sin fullkomne vilje.

⁴⁷ Det er ingenting som vil gå galt, med Gud. Vi er. . . Han vet akkurat hvor klokken tikker hen. I kveld. Det er ikke noe feil. Hvert grann er akkurat som det skal være, allting. Vi tror det er feil, men Han vet det er riktig. Det er ment å være som dette.

⁴⁸ Som i begynnelsen, tillot Gud bare synd å komme. Han gjorde ikke, ikke. . . Det var ikke Hans fullkomne vilje.

⁴⁹ Men, dere skjønner, Gud den store Ånden, Faderen, i Ham var egenskaper, og disse ting som dere ser vist nå, er kun Hans egenskaper som kommer til uttrykk. Han dvelte alene, Han var ikke engang Gud; Gud var et objekt for tilbedelse. Han var den Store Evige. Og i Ham var egenskaper, som å være Far, å være Frelser, å være Helbreder. Og nå, hvordan kunne Han først. . . Han måtte bli Far, fordi det beviser Han var Far, men Han dveler alene. Han alene er udødelig. Og, nå, men Hans egenskaper må komme til uttrykk.

⁵⁰ Nå, for å være Frelser, må der være noe som er forlapt. Og Gud kan ikke med vilje miste noe og så gjenløse det. Det ville ikke være passende for Hans hellighet og Hans store dom. Men Han plasserte mennesket med moralsk handlefrihet, vitende om at mennesket ville falle. Og i det, så ble Han menneske Selv, for å kunne kjøpe tilbake menneskene som falt. Det er grunnen til at Jesus var Immanuel. Hvis Gud sendte en annen person utenom Ham selv, så ville ikke det være rettferdig. Gud måtte komme Selv og ta plass. Og Gud kunne ikke komme ned i Ånd og ta plass, Han måtte bli gjort til kjød, i kjødet til Sin Egen skapte Sønn.

⁵¹ Og Han viste her i begynnelsen, at Hans fullkomne vilje var å skape mennesker ut av jordens støv. Men, skjønner dere, Han tillot sex å bli brakt inn. Han hadde aldri til hensikt at barn skulle bli født ved sex, men det ble tillatt, hvilket snart vil avta.

⁵² Nå finner vi ut at Moab var en uekte, til—til å begynne med, fordi det var Lots sønn, ved hans egen datter. Legg nå merke til, som den naturlige menigheten, Moab repre— . . . representerer, den—den naturlige menigheten, gjør Moab. Og Israel, den åndelige menigheten, Nå, Israel, bruden, var de . . . representerer de utkalte.

⁵³ Menigheten selv, ordet *menighet* betyr “utkalte, kom ut,” de som har kommet ut. “Kom ut av henne, Mitt folk! Adskill dere, sier Herren, og jeg vil ta imot dere til Meg Selv. Rør ikke ved deres urene ting.” Guds Menighet er kalt ut av verden, ut av verdens kaos. Du er ikke lenger av verden.

54 Som jeg forsøkte å si, forleden kveld, til dere, det er når du vet at du har pantet på din—på din Evige forløsning akkurat nå i deg, ved dåpen i den Hellige Ånd, det har allerede levendegjort deg. Du er nå oppreist med Ham, og vi sitter sammen på Himmelske steder, i Jesus Kristus. Skjønner, du er ikke lenger av verden. Hvis du elsker verden, og din kjærlighet fortsatt er til verdens ting, da er ikke Guds kjærlighet engang i deg. Skjønner? Vi er fra, fri fra verden. Der er ikke noe mer begjær.

55 I Hebreerne, det 10. kapittel mener jeg, sa, “Der var en konstant påminning om synd, hvert år, da disse dyrenes kropp ble ofret. Men i dette tilfellet, har tilbederen som en gang er rensert ikke lenger synd på samvittigheten, ikke noe mer ønske om å synde.” Alt sammen er veket fra deg, fordi du har blitt levendegjort til et nytt liv.

56 Og dernest er den naturlige menigheten kun en flokk mennesker i denominasjoner, som ble med. Den er ikke lenger. . . . Jeg kaller den ikke engang “menighet” lenger. Jeg liker ikke å referere til den. Jeg liker å referere til den som en “losje,” Metodist-losje, Baptist-losje, Pinsevenn-losje.

57 Men Menigheten er den gjenfødte som er i Jesus Kristus, som er nye skapninger. Og slik ser vi fortsatt at, at Gud holder Sitt Ord.

58 Nå så Moab, Moab så ned på området og så Gud i bevegelse blant dette folket som ikke en gang var en organisert nasjon. De bare streifet rundt, fra sted til sted. Men det underlige, er at, de kom over disse nasjonene og de tok dem. Alt som var i deres vei, de tok dem. Nå, de fant ut, Moab så på det. Balak, han så ned på nasjonen Israel, og han sa, “Folket dekker hele jordens overflate.” Han sa, “Og de eter opp nasjonene, akkurat som en okse eter opp gress.”

59 Og de fant ut, at en av de store grunntonene var hvordan de fikk denne store åpenbaringen, at det var en profet blant dem. De hadde en profet, nå, en som ledet dem. Det var ikke et menneskelaget system som han var vant til, hans—hans delegasjoner med ham, og så videre, men det og hans embetsmenn. Men de hadde en—en leder, en Guddommelig kalt leder.

60 Og, åh, hvilken sorgelig dag det var, når kirkeverdenen avsluttet det Guddommelige lederskapet av den Hellige Ånd, og tok inn en biskop eller hva som helst isteden for å ta dens plass. Det var en sorgelig dag. Den Hellige Ånd skal være menighetens leder. Han er sendt for å stadfeste Ordene til Jesus Kristus, for å få menigheten til å leve som den levde i begynnelsen.

61 For ikke lenge siden, en veldig berømt skole her i—i denne byen, et seminar. Og de har et i Phoenix. Og en av mennene,

eller et par av studentene, var, kom ned til meg og sa, “Vi liker deg, Broder Branham. Vi har ikke noe imot deg, i det hele tatt, men vi ønsker å rette på deg.”

⁶² Og jeg sa, “Vel, jeg ønsker sannelig å bli rettet på.” Så, og så sa jeg, “Hvis jeg tar feil, ønsker jeg absolutt ikke å ta feil; jeg snakker med for mange mennesker.”

⁶³ Og han sa, “Vel, her er problemet ditt.” Sa, “Du prøver å innføre, eller å gjøre levende igjen en apostolisk religion. Når den apostoliske religion opphørte med apostlene.”

Og jeg sa, “Ja, min herre.” Jeg sa, “Vel, nå hvis . . .”

Han sa, “Nåvel, jeg vil ikke diskutere det med deg.”

⁶⁴ Jeg sa, “Ikke jeg heller. Vi gjør ikke. Vi skulle ikke gjøre det. Vi er brødre.”

Og han sa. “Vel,” han sa, “jeg vil bare hjelpe deg.”

Jeg sa, “jeg er absolutt villig til å få hjelp.”

Og han sa, “Nå, du skjønner,” han sa, “nåvel det . . . det er sant.”

⁶⁵ Og jeg sa, “Nå, under samtalen, må vi ikke bruke lærebøker.” Jeg sa, “Jeg vil ikke bruke mine,” og jeg hadde ingen utenom *Denne* her. Men så—så jeg sa, “Jeg vil ikke bruke lærebøker, kun Bibelen. Og, du, vi bruker kun Bibelen.”

Han sa, “Ja vel.”

⁶⁶ Jeg sa, “Nå, vi tror at den apostoliske menigheten begynte på Pinsedagen. Er du enig i det?”

Han sa, “Ja, det er jeg.”

⁶⁷ Jeg sa, “Nå vi er klar over at Gud gav menigheten kraft der, til disse apostoliske bevegelsene.”

⁶⁸ Han sa, “Ja, det var Menighetens grunnlag. Nå er Menigheten allerede kommet i orden, og vi har alle våre pastorer, og våre store organisasjoner og ting. Vi trenger ikke disse tingene lenger, for å trekke folk.”

⁶⁹ Jeg sa, “Hvor sier Bibelen det?” Jeg sa “Fortell du meg hvor Bibelen sier det hen.” Skjønner?

Og han sa, “Vel, den trenger ikke akkurat å si det på den måten.”

⁷⁰ Jeg sa, “Vel, da, kan jeg ikke motta det hvis den ikke sier det akkurat på den måten, skjønner. Skjønner?” Jeg sa, “Vi er . . .” Jeg sa, “Det er slik det må være.” Jeg sa, “Tror du at Gud fortsatt kaller mennesker?”

Han sa, “Ja, sir.”

⁷¹ Jeg sa, “Vil du nå tro at Bibelen er korrekt, hvert svar?”

Han sa, “Ja”

72 Jeg sa, “Nå, talsmannen på Pinsedagen, var Peter, som hadde nøklene til Kongeriket.”

“Det er riktig”

73 Og jeg sa, “Nå, hva enn hans beslutning var, sa Jesus, ‘Hva du binder på jorden, vil jeg binde i Himmelen; Hva du løser på jorden, vil jeg løse i himmelen.’”

Han sa, “Jeg tror det.”

74 Jeg sa, “Nå, i Apostlenes Gjerninger det 2. kapittel og det 38. vers, sa Peter til disse menneskene som undret seg. Disse menneskene taler i ukjente tunger. Og de spurte ham hva de kunne gjøre for å bli frelst, og han sa, ‘Vend om, hver og en av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, du vil motta Den Hellige Ånds gave; for løftet er til dere, og til deres barn og til dem som er langt borte, enda til så mange som Herren vår Gud vil kalle.’ Nå hvis Gud fortsatt kaller, er det samme løftet til dem.”

75 Vel, han kom over her og var med en av Billy Grahams grupper her oppe og ba for et møte. Og en gruppe av dem satt her oppe i California ett eller annet sted, for noen få uker siden, i virkelig dyp alvorlig bønn, overgitt til Gud, fastende, og den Hellige Ånd falt over hele gjengen og de begynte å tale i andre tunger. Og . . . Mh—mhm.

76 Nå er han et medlem av den—av den Vennlige menighet, Assemblies of God i Tucson, Arizona. Han sa, “Åh, Broder Branham, Jeg gikk opp der og følte så godt!” Sa, “Bare løftet opp mine hender, og,” sa, “Guds herlighet! Jeg bare sang!” Og sa, “Jeg kunne aldri gjøre det i en Ny Testament Baptist kirke.”

Jeg sa, “Jeg forstår at du ikke kan. Det er derfor du er ute.” Ja.

77 Så der har du det, skjønner, Gud holder Sitt Ord. Det Han sier, det vil Han gjøre. Gud må holde Sitt Ord.

78 Nå finner vi ut her, at, denne kjødelige etterligningen som Moab hadde. Han så denne profeten hos Israel, som var i stand til å velsigne, forbanne, lede, og så videre, så han prøver å matche det, ved politikk.

79 Nå det er akkurat hva som har funnet sted i menighetene i dag. De har prøvd å matche det med et slags system. Du kan ikke gjøre det.

80 Den Hellige Ånd må være levende i Menigheten, alltid, lede Menigheten for tiden som Den lever i, for å stadfeste Ordet som er lovet for den tiden. Gud talte Ordet, fra begynnelsen, og så mye til *denne* tiden, og så mye til *den* tiden, og et visst til *de* tidene. Det skjer alltid nøyaktig på den måten. Og, skjønner, og den Hellige Ånd må være levende i Menigheten, for å få denne Menigheten til å leve sin dag. Den må være her i dag, for å stadfeste denne siste-dags tjeneste, siste-dags tegn, siste-dags

utgydelse av den Hellige Ånd. Den må bare være her for å gjøre det, og du kan ikke få det via systemers arbeid. Gud har et system. Han er Den som har gitt oss den Hellige Ånd.

⁸¹ Nå, vi legger merke til her at Moses hadde en Konge, og den Kongen var Gud, som salvet ham. Og Bileam var også under en konge, Balak. Og det var mer likt et politisk opplegg, skjønner, Balak. Bileam, en Guds profet, han gikk til Balak for sin informasjon. Moses gikk til Gud etter informasjon. Der var forskjellen.

⁸² Likevel, var de begge profeter, fordi de begge var kalt av Gud; begge møtte Gud, begge snakket med Gud, og begge Åndsfylt. Nå kommer jeg til poenget, se. Nå, de var begge Åndsfulle menn. Nå, det er sant. Bibelen sa det, "Gud møtte Bileam og talte med ham." Skjønner?

⁸³ Så vi legger merke til, hver av disse profetene, begge var de profeter, menn av Gud, de prøvde å tekkes deres overhode. Moses prøvde å tekkes Gud. Og Bileam her prøvde å tekkes Balak.

⁸⁴ Legg merke til her, ved å sammenligne det åndelige og det naturlige, hvor perfekt det var. Moses, sendt av Gud, på sin post, blir møtt og utfordret av en annen Guds mann. Kan du tenke deg noe slikt?

⁸⁵ Men se for en felle de hadde der oppe. Det var en organisert nasjon.

⁸⁶ Og Moses ledet Israels barn, akkurat etter hvor Gud ville be dem å gå, ledet av en Ildstøtte, og et overnaturlig Vesen som ledet veien. Og Moses fikk sin informasjon fra Logos, selvfølgelig, som gikk ut fra Gud, den Ildstøtten som var Paktsengelen, som var Kristus, Den Salvete. Og han fikk sitt budskap Derfra, og gav det til Israels barn på veien til det lovede land.

⁸⁷ Men denne mannen hadde virkelig slått seg ned, og han hadde sitt kongerike. Han hadde sine kirker. Han hadde allting på plass rett der. Så han sender over bud for å få tak i denne mannen, for å komme og for å forbanne dette folket. Og legg merke til, kan du forestille deg at en profet, en mann av Gud ser Guds gjerninger hos en annen mann og prøver å—å utfordre de gjerningene av Gud, når han visste, burde ha visst bedre. Nå Bileam, først når. . . Balak sendte bud til ham og ba ham, "Kom over og forbann dette folket." Nå, Balak gjorde akkurat det, eller. . .

⁸⁸ Bileam, rettene sagt, gjorde det som var riktig, han søkte Gud. Han søkte Gud, først. Nå, det er hva han burde ha gjort.

⁸⁹ Og så gav Gud ham Sitt fullkomne, klare svar, "Ikke bli med ham! La dem være i fred. Forbann du ikke disse menneskene. De er velsignet." Nå, det skulle være nok. Når

Gud sier noe, kan Han ikke forandre det. Legg merke til, Hans perfekte vilje var, "Ikke dra! Ikke angrip det folket. De er mitt folk." Det var Hans fullkomne vilje.

⁹⁰ Men Bileam likte ikke disse folkene, til å begynne med. Skjønner, der har du det. Hvor mange Bileamer har vi i dag? Den samme tingen, samme tingen! De vet bedre.

⁹¹ De hadde dem i dagene til vår Herre Jesus. Nikodemus kom og sa, "Rabbi, vi vet du er en mann sendt fra Gud, eller en—eller en lærer sendt fra Gud. Ingen mann kunne gjøre de tingene som Du gjør uten at Gud var med ham." Skjønner, de visste det. Der var en Bileam igjen, skjønner.

⁹² Nå, Bileam likte ikke folkene. Legg merke til hans hovedsete. Etter de hadde sendt noen fine menn over der, for å si til ham, "Nå er det noen mennesker som kommer opp her nede. Og jeg skjønner at du er en profet, du er en stor mann, så kom du opp her og forbann disse menneskene."

⁹³ Bileam sa, "Nå, vent nå du et øyeblikk, til jeg går inn og ber, og blir hele natten, kanskje Herren vil møte meg og Han vil meg gi meg beskjed." Ja vel, neste morgen møtte Herren ham og sa, "Ikke gå! Ikke forbann disse folkene. De er velsignet."

⁹⁴ Ja vel, Bileam gikk ut og sa, "Vel, Jeg kan ikke gå, fordi Herren bød meg å ikke gå."

⁹⁵ Nå legg merke til da de dro tilbake, og tok hovedkvarteret, så han skulle dra ned dit og stoppe dette møtet de hadde, dere skjønner, vel, deretter, fant så ut, hovedkvarteret sendte en bedre gruppe folk, høyere embedsmenn, kanskje en biskop, en eller annen, eller det kan ha vært en stats kirkeforstander, en eller annen sendt ned der, "Gi ham beskjed om å dra ned og stoppe det likevel!" Skjønner?

⁹⁶ Legg merke til, hans bedre innflytelsesrike gruppe, bedre gaver, mer penger, sa, "Jeg kan opphøye deg til en bedre posisjon. Jeg kunne gjøre deg, isteden for å kun være en vanlig mann, jeg kan gjøre deg litt høyere nå. Jeg har retten til å gjøre det, fordi jeg er konge her i denne store bevegelsen. Og jeg—jeg kan gjøre noe bedre for deg, hvis du bare gjør det."

⁹⁷ Legg merke til, det nye tilbudet forblindet ham. Han burde ha visst; hva Gud sa, vil Gud gjøre. Men det forblindet ham. Og som en Guds profet, skulle han ikke ha blitt påvirket av en slik gruppe. Han skulle ha gått ut av den gruppen, til å begynne med.

⁹⁸ Og hvis jeg taler til noen menn av Gud her! Når de prøver å fortelle deg ved hovedsetet, at, "Miraklenes tid er forbi," og dette er hva vi gjør her, og Herren Jesus velsigner oss, "og det er en haug med fanatisme, opphisselse og følelser, det er ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse," kom deg ut av den

gruppen, rett der. [Broder Branham knipser—Red.] Kom deg ut av det, fordi det er Guds Ord som blir manifestert. De sier, “Det er ikke noe slikt som apostolisk tid. Det finnes ingen dåp i Den Hellige Ånd. Den tungetalen, det er ikke noe i det.”

⁹⁹ Åh, men broder, lytt du ikke til det! Der er mange som Bileam i dag, som sitter bak i sitt kontor, og leser disse Bibelens Bøker og vet at Det er Sannheten. Men likevel kun på grunn av posisjons sak, vil de ikke ta deres standpunkt. Fullstendig riktig. Legg merke til, Gud. . . Han visste han ikke skulle vært i denne gruppen, eller Bileam burde ha visst det. De, de kommer ut av Guds vilje. De karene vil overtale deg rett ut av Guds vilje. Når du finner Guds vilje, la ikke noen overtale deg ut av den.

¹⁰⁰ Jeg har kjent bra folk, komme til møtene, bli helbredet, og gå tilbake. Og de sier, “Åh, vel, det er ingenting i det. Du er bare opphisset. Det er ingenting i det.” Og folkene begynner å tvile. Jeg har sett mennesker komme og ta imot Kristus i deres hjerte, gå tilbake; kanskje tale i tunger og gå tilbake. Og menigheten vil si, “Ja, du er en—du er en skam for kristenheten,” og så videre. Og, åh, du store, ikke, ikke gjør det, skjønner. Kom ut av den gruppen! Hold deg unna den.

¹⁰¹ Legg merke til, Bileam brukte en falsk tekst her, for sin samvittighets skyld, se. Han sa “Om dere blir en natt til, og kanskje jeg vil spørre Gud, ser dere. Kanskje Han muligens har skiftet mening.”

¹⁰² Men Gud skifter ikke mening. Siden Gud gav oss deklarasjonen for dåpen i den Hellige Ånd, på Pinsefestens Dag, er det slik Han må holde det. Han gjorde det gjennom hele Bibeltiden, og Han vil hver gang mennesker vil komme på de grunnlagene som Han tilbød der. Hvis du vil komme, i tro, under omvendelse, bli døpt i Jesu Kristi Navn til dine synders forlatelse, og tro på Gud, er Gud forpliktet til å fullføre den resepten riktig, fordi Han er doktoren. Og Han vil fullføre det om du vil—om du vil adlyde det.

¹⁰³ Men du har ikke råd nå til å prøve å få denne resepten, ta den over til en eller annen kvakksalver av en apoteker som—som kunne putte noe annet i det. Det kunne ta livet av pasienten. Det er grunnen til at vi har så mange døde kirkemedlemmer i dag, de prøver å gi den gale resepten. Gud har resepten rett her i Bibelen. Han er den samme, i går, i dag og for evig. Du må ta medisinen slik Doktoren sa å gi den.

¹⁰⁴ Bibelen sa, “Er der ingen—er det ikke balsam i Gilead; er det ingen lege der?” Selvfølgelig, er det dét. Sa, “Så hvorfor er Mitt folks datter i denne tilstanden?”

¹⁰⁵ Se, vi har Bibelen. Vi har Legen. Det er, bare, apotekeren som feilblander Skrift-resepten. Det er hva det er. Dere prøver å si, “Miraklenes tid er forbi. Der er ikke noe slikt som dåpen i

den Hellige Ånd og alle disse tingene. Det er nonsens.” Bibelen har fullstendig rett. Gud tar ikke tilbake noe Han sa. Og de prøver å bruke en falsk utvei, noe slikt som, “Vel, vi tror *det*.” Vel, samme hva du tror!

¹⁰⁶ Det er hva Gud sa! Han sa, “Jeg vil utgyde Min Ånd over alt kjød.” Han lovte dette i de siste dager.

¹⁰⁷ De prøver å si møtene, som dere ser, de kaller meg “en spåmann, en—en—en sleip spåmann, eller en—eller en beelsebul, eller en djevel.” Vel, de må si det, fordi de er av sin far. Det er hva han sa om Jesus i begynnelsen. Og det er ikke oss som gjør dette, uansett, det er samme Jesus, fordi Han er den samme i går, i dag, og for evig. Det er Hans Ånd.

¹⁰⁸ Åh, noe som kunne gå forbi, omgå og ful- . . . unngå Hans befaling. Så mange mennesker prøver å unngå det. “Åh, kom og bli med i menigheten, så vil det bli bra. Vi er en gammel menighet. Vi har vært her i mange år. Vi startet . . .” Ja, det er sant. Hvis det er så, da har den Romerske Katolske kirke kommet inn i dere alle; de er den første av organisasjonene. De var først. Men husk, ikke den første Menigheten. De var den første organisasjonen, og moren til hver og en av dem. Hvilket, hver og en av dem er motstridende til Gud. Åpenbaringen 17 sier det samme, skjønner. Ja, vi er i de siste dager. Nå, husk, Gud vil la dere, selv om, skjønner, nå.

Og Bileam dernest, han tenkte, “Vel?”

¹⁰⁹ Så sa Gud til ham, “Gå i vei.” Hvorfor? Gud visste hva som var i hans hjerte. Gud visste det var i hans hjerte til å begynne med, så Han bød ham å “Gå i vei.” Han vil tillate det. Han vil tillate deg å gjøre det. Han vil velsigne deg, mange ganger, i å gjøre det.

¹¹⁰ Han velsignet til og med Israel etter at de . . . Nåde hadde allerede gitt dem en profet, Ildstøtte, en utfrielse, tegn og under, brakt dem ut av Egypt, og alt mulig, og likevel ønsket de en lov. Gud lot dem få det, men Han forbannet dem hele tiden.

¹¹¹ Han lot Bileam gå i vei akkurat den veien han skulle, men hva gjorde han? Han dro ned der og, isteden for å forbanne folket, måtte han velsigne folket. Han kunne ikke forbanne hva Gud hadde velsignet.

¹¹² Og jeg—jeg sa til dere, skulle slutte ni. Og jeg så opp, og det er tiden nå, og jeg har en bok full av notater her.

¹¹³ Men jeg ønsker å si dette avslutningsvis, at Gud aldri forandret Sin mening. Hans direkte vilje var at Bileam ikke skulle dra. Og når Gud sier noe, må det alltid forbli sant.

¹¹⁴ Nå, Bibelen sier, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.” Nå, det betyr ikke “på en bestemt måte.” Det betyr Han er den samme i går, i dag, og for evig! Jesus sa, i

Johannes 14:12 “Han som tror på Meg, de gjerningene som Jeg gjør skal han også gjøre.” Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Han lovte i Markus 16, “Disse tegn skal følge dem som tror.”

De sier, “Vel, det var kun for apostlene.”

¹¹⁵ Han sa, “Gå dere ut i all verden og forkynn Evangeliet til enhver skapning. Disse tegn skal følge dem, i hele verden og til enhver skapning. I mitt navn skal de kaste ut djevler. De skal tale med nye tunger. Om de tar opp slanger, eller drikker dødelige ting, vil det ikke skade dem. Om de legger sine hender på de syke, skal de bli helbredet.” Nå, det er Hans kjennetegn.

¹¹⁶ Se, vi prøver å kvalifisere noe. Vi prøver å lage, kvalifisere menigheten etter hva vi tenker Guds ord er. Vi kan ikke kvalifisere oss for menigheten. Vi må kvalifisere oss for Gud.

¹¹⁷ Jeg har alltid sagt, det er en veldig etterligningens tid. Maler du trappen din rød, så maler naboen sin rød. En eller annen av dere kvinner har på en spesiell type hatt i kirken, så legg merke til at resten av kvinnene skaffer seg den.

¹¹⁸ Fru Jacqueline Kennedy hadde denne her vannhodefrisuren, og se alle kvinnene. Hun gikk med disse små, gamle, sekke-fargede forklærne, eller ting som det, det er skandaløst for kvinnene å være på gaten, påkledd slik som det. Se på alle kvinnene gjør det samme. Det er en etterligning, men det er i verden. Menighetsfolket plukket det opp, og det er en skam at de gjør det. Det er galt for dem å gjøre det, og det er en skam. Og når vi ser det kryper inn i Pinsemenigheten, er det mer skammelig. Det er riktig. Men, dere ser, menigheten godtar det og lar det passere.

¹¹⁹ Nå, vi bryr oss ikke. Jeg har aldri brydd meg om jakken min matchet buksene mine, eller slipset matchet jakken min. Jeg vil at min opplevelse skal matche Guds Bibel og Hans krav. Og det er hva vi som pinsefolk burde gjøre, er å få vår erfaring akkurat slik deres var, fordi Han er den samme Jesus, den samme Hellige Ånd, den samme kraft. Han lever i dag, og Han lever iblant oss.

¹²⁰ Det minner meg litt om en dag Hans mor hadde dratt fra Jerusalem, fra tilbedelsen, og hans fosterfar, Josef. Og de dro tre dagsreiser, og bare antok at Han var med blant dem, og de fant ut at Han ikke var der.

¹²¹ Og, vet dere, jeg vil sammenligne det med i dag. Dere vet, menigheten har hatt en tretrinns vandring. Luther, Wesley, pinsen; tretrinns vandring. Gud vil gi dem et budskap, rettfærdiggjørelse, Luther, han stod ved det; så kom helliggjørelse ved Wesley; så dåpen i den Hellige Ånd, med pinsen. Og jeg undres om vi ikke gikk fra alt ved et veldig utbrudd et eller annet sted, til å bygge store ting og gjøre store

ting, slik Bileam hadde i sine tanker; store organisasjoner, den—den ene for å overgå den andre, og *denne* ene mer, gir gullmedaljer og stjerner på søndagsskolen og den som kan få inn flest medlemmer, og ta omtrent hva som helst inn i menigheten.

¹²² Jeg sier dere, der er en Menighet det ikke er noen hykler i, det er Menigheten til Herren Jesus Kristus, som er døpt ved den Hellige Ånd. Du blir ikke overtalt inn Der. Du blir født inn i Der. Du blir sendt inn der ved den Hellige Ånd.

¹²³ De fant ut. Foreldrene fant ut at Han ikke var iblant dem.

¹²⁴ Nå i denne tid, er disse store kriser i gang, når vi vet at denne nasjonen skjelver. Ikke bare nasjonen, men verden skjelver. Det er ved tidens ende. Det er ikke en ting til som jeg vet skal hende annet enn Bortrykkelsen, Herren Jesu Kristi komme. Alt er klart.

¹²⁵ Og vi ser disse samlingene. Åh, få tak i ethvert gode, dette stevnet som kommer, få alt det du kan få ut av det, som er av Gud. Hvis du ikke har den Hellige Ånd, bare sett deg fore i ditt sinn at du ikke kommer til å gå herfra før du får Den. Det er måten å gjøre det på. Bli der, fordi du . . . dette er, kan være din siste mulighet. Det kan hende det aldri blir et stevne til på denne Vest Kysten. Det kan ligge under havet i løpet av den tiden, før et annet. Så vi vet ikke hva som kan skje, så vi . . . Vi venter på at Guds dommer skal komme over nasjonene.

¹²⁶ Nå kan jeg si dette. De trodde Han var med. Men de fant ut i krisen, at Han ikke var det. Skjønner, Han var ikke med dem.

¹²⁷ Nå finner vi ut, at i tiden som da denne store tingen har blitt brakt opp, og vi finner ut at vi mangler noe i våre menigheter, og det er Kristi kraft.

¹²⁸ Nå, se, jeg ønsker ikke å kritisere. Jeg elsker dere, og genuin, ekte kjærlighet er alltid korrigerende. Nå savner vi Kristus i vår menighet. Vi savner Kristus blant vårt Pinsefolk, våre brødre og søstre. Der er noe galt. De gammeldagse bønnemøtene de pleide å ha, hele dagen og natten, de har dem ikke mer. Våre kvinner pleide å gå med langt hår; de gjør ikke det lenger. Det ville være en skam for kvinner å male og bruke maling i tidligere tider, og oppføre seg som disse kvinnene gjør. Noe gikk galt. Ikke noe galt med Kristus, skjønner, men noe gikk galt. Ett eller annet sted er det noe. Talerstolen, pleide å, ville ikke ha tillatt en slik ting som det, men den gjør det nå. Ser du, krisen er i gang, og vi mangler noe.

¹²⁹ Vi mangler kraft som vi burde ha, hvor den store maskinen burde ha kjørt oppover, og store tegn og under. Vel, denne bygningen burde være så fullsatt av kraft av Gud, nå, til en synder ikke kunne bli værende her inne; den Hellige Ånd fordømmer den, fort slik som det, som Ananias og Safira. Og vi mangler noe.

¹³⁰ Nå vel hva skjedde? De gikk for å se etter Ham blant sine slektninger, og de fant Ham ikke blant sine slektninger. Så hvor fant de Ham? Akkurat tilbake hvor de forlot Ham.

¹³¹ Og jeg tror, da vår menighet begynte denne veldige organisatoriske ranglingen som vi har hatt, måtte en overgå den andre, og måtte ha større kirker, og en bedre klasse mennesker, og bedre kledde mennesker, og bedre sangere og stå der oppe og . . .

¹³² Jeg liker fin sang. Jeg liker skikkelig god, gammeldags pinse-synging. Men jeg kan ikke utstå de tilgjorte greiene, det går bare rett og slett ikke hos meg; holde pusten din til du blir blå i ansiktet, bare for å bli hørt. Jeg—jeg tror på å synge fra hjertet ditt, i Guds ånd, lik jeg hørte her inne for en stund siden. Skjønner?

¹³³ Jeg liker god gammeldags roping, men jeg tror roping kan holde på om musikken holder på eller ikke. Guds Ånd over folket, det bringer ned Guds kraft og velsignelser. Jeg tror mennesker kan vitne, og synge og prise Gud på jobben deres, hvor enn de er. Sannelig.

¹³⁴ Og nå mangler vi noe. Hvor vil vi finne Ham? Akkurat hvor vi forlot Ham, i Ordet.

La oss be.

¹³⁵ Kjære Himmelske Far, en av disse kveldene kommer vi til å lukke denne Bibelen for siste gang, den siste sangen vil bli sunget, siste møte forkynt, den siste bønnekøen vil bli kalt, den siste synder vil komme inn. Og hva da? Å kjære Gud, vi ønsker ikke din tillatte vilje, Far. La oss vandre i Din fullkomne vilje. La oss ikke bare—bare ta et ord her og der, og få Det til å passe en dogme eller en læresetning, eller noe. La oss ta Ordet som det er, tro det fulle Evangelium, alt det Jesus lærte oss å gjøre. Vi tror ikke at apostlenes gjerninger bare er rammeverket. Vi tror det er Guds ord, Det er gjerningene til Din Hellige Ånd i apostlene. Og vi tror at den samme Hellige Ånd, Herre, som kom over dem, og måten de reagerte, Den vil gjøre det samme i oss, når Den kommer over oss, hvis det er den samme Ånden.

¹³⁶ Så jeg ber, kjære Gud, at dette stevnet som vi er rett på terskelen til det, til å starte i morgen kveld. Jeg ber, Himmelske Far, at det blir det største stevnet som denne byen noensinne har hatt, på grunn av Ditt Nærvær. Velsign hver taler, O Gud, må det bli så—så rystende, må Guds vrede tordne ut fra talerstolen. Må syndere riste, skjelve. Må nærværet av Jesus Kristus bli så virkelig for folket, at de bare kan lukke sine øyne og se Ham vandre iblant dem. Gi det, Herre.

¹³⁷ Nå, i kveld, rett før dette skjer, som vi ber om . . . Kjære Gud, noen av Dine barn er syke. De har blitt såret, og—og de er skadet. Jeg har kommet for å be for dem. Vil Du ære det jeg

ber Deg om i kveld, Herre, for deres sykdom? Jeg setter min lit, til Deg, at der ikke vil være en skrøpelig person i denne bygningen når møtene er over.

138 Dine tjenere over alt her, sitter der ute, roper, rekker opp sine hender, og bak her på plattformen og sier "amen" til Ordet. Far, vi er en enhet av folk. Vi har kommet ut av verden, ut av disse kalde, formelle tilstander, og vi har blitt født av Ånden. Vi lever i kveld. Og Du sa, fordi Du lever, ble vi også levende. Og vi stoler på, Herre, og tror med hele vårt hjerte, ifølge Ordet, at vi er representert i Deg.

139 Gjør nå Dine Ord virkelige i kveld, til å helbrede de syke, ettersom jeg ber for dem, og disse andre ber. Gi det, Herre, det vil bli slik. Og vi vil prise Deg for det. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

140 Nå . . . [Noen begynner å tale i andre tunger. Tomt spor på lydbåndet—Red.] Takk, Gud Fader.

141 Vi føler at, akkurat som en gang i Bibelen, sto de fremfor en krise, og Herrens Ånd falt på en mann og Han fortalte ham hvor han skulle slå fienden, hvor å dra. Lytt til Det. Bare korriger deg selv. Skjønner, Livets Ånd i deg, korrigerer deg til Ordet. Skjønner, hvis Ordet lever i deg, lever Det Seg Selv rett gjennom Ordet.

142 Nå, forrige kveld var jeg sen. Nå, dere er slike fine mennesker, jeg bare . . . Ser ut til, og som jeg begynner å bli eldre, jeg—jeg—jeg bare ønsker at jeg kunne . . . jeg vil være med dere for alltid i et annet Land.

143 Så nå skal vi be for de syke, og nå kommer jeg ikke til å prøve å ta frem for mange av gangen, slik jeg gjorde forrige kveld. Og nå, Billy Paul gav ut en mengde med bønnekort, jeg antar hundre av dem. Gav du hundre, eller to? To hundre. Hva var de? C.

144 Hvem har C, nummer en? Løft opp din hånd, la oss se om det stemmer, nå. Bønnekort, se på bønnekortet ditt, det har et nummer og en—og en bokstav på det C, nummer en, løft opp din hånd. Høyt opp. Ja vel, kom ned her. Nummer to, tre, fire, fem. Nå, og, dere, en eller annen kom over her og ta imot dem. Nå, vi ønsker hvert eneste av bønnekortene, men vi ønsker dem oppstilt over på denne siden. En, to, tre, fire, fem. Jeg ser tre av dem. Og ditt bønnekort, sir? Fire. Nå er det et til? Fem, er det personen som kommer der? En, to, tre, fire, fem. C nummer en, to, tre, fire, fem. Ja vel, kom nå etter som du blir kalt, nummeret ditt.

145 Så, forrige kveld, jeg så dem der nede, sammenpresset med mennesker. Vi ønsker ikke det. Dette er en kirke vet dere, ikke en arena. Så, vi—vi, du må holde orden.

146 En, to, tre, fire, fem, seks, syv, åtte, ni, ti. Nå bare still dem opp mens de går tilbake. Nå, bønnekort seks, syv, åtte, ni, ti. Og om noen vil holde opp sin hånd når de får . . . når de er oppstilt her oppe. Og vi skal be for dem.

147 Hvor mange kommer til å tro med meg nå at Herren Jesus kommer til å gjøre en stor gjerning? Jeg vil gjøre alt hva jeg kan. Nå seks, syv; seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten.

148 Nå bare kom rundt, så ikke de alle blir presset sammen på en gang, vet dere, og rundt det. Det er hva numrene er gitt dere for, for å holde dere i rekkefølge, vet dere. Holde så det ikke vil bli . . . Så når ditt nummer blir kalt, vel, da kommer du bare. Ja vel, og nå ønsker vi å . . .

149 Nå vil jeg at alle, enhver, skal være virkelig ærbødige nå. Og vi vil be videre nå i omtrent, til vi kan få bedt for disse menneskene. Og vi vet ikke hva Herren vil gjøre. Vi vet ikke hva Han vil gjøre. Men vi forventer at Han vil gjøre store ting.

150 Nå, jeg tror, femten, har jeg fått så mange over der enda? Billy Paul, hvor er du? Ja vel. Femten, seksten, sytten, atten, nitten, tjue.

151 Nå, se, de blir allerede presset sammen. Så nå må jeg ha, kanskje en eller annen broder til å, når de kommer til enden av køen, la ham kalle de neste numrene, skjønner dere, slik at ikke vi alle må stå, stå der så lenge mens vi ber for—for de—de syke menneskene. Ja vel. Nå vil vi—vil vi . . . jeg vil at—vil at dere skal . . .

152 Jeg ønsker å snakke til dere mens de ordner disse menneskene så de ikke vil stå presset sammen.

153 Nå, ingen kommer før deres—deres nummer blir ropt opp. Vi ropte opp femten, tror jeg det var, eller tjue, noe rundt der, jeg sier opp til tjue, og så la oss vente. Og det vil være nok der inne akkurat nå, hva som enn er over der.

154 Og nå hvor mange kort er der? Rekk opp deres hender. Og hvor mange har ikke kort? Rekk opp deres hender.

155 Nå, husk på, du trenger ikke å ha et bønnekort. Vi har vært her to kvelder, og hver kveld har den Hellige Ånd gått ut over forsamlingen og helbredet folk, uavhengig av bønnekort. Er det riktig? Bønnekortet gjør kun én ting for deg, hjelper deg å komme i kø. Det er riktig. Men ha tro, og se at den Hellige Ånd forlate plattformen, rett her, for så å komme rett ut blant forsamlingen der. Hvor mange vet at det er sant? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

156 Nå, jeg—jeg tror, tror bestemt, hvis der fantes en annen kirke ved siden av Pinse-kirken, at jeg ville—kunne gå med og

tro også, ville jeg vært med den, om jeg trodde at den var noe bedre. Og når dere hører meg si noe om organisasjonene, og ting som det, er jeg ikke imot folket. Det er fordi. . .

¹⁵⁷ Hva om du så en mann du var glad i, ute i en båt flytende rett mot fossen, og visste at den båten kom til å synke med ham, og du sa, "Vel, jeg er glad i ham, men han—han har sine egne veier"? Nei, jeg kunne ikke gjøre det. Det er ikke i meg. Jeg ville rope, løpe ut og gripe ham, riste ham, rykke ham inn eller noe annet, for å få ham vekk derfra, skjønner.

¹⁵⁸ Og jeg vet at det ikke vil flyte gjennom fossen. Det er riktig. Det må komme tilbake til Kristus, så sikkert som noe. Det må komme tilbake til—til Gud. Nå jeg—jeg. . .

¹⁵⁹ Alle her inne har vært i mine møter før, er det riktig? Rekk opp hendene deres om dere har vært i møtene. Ja vel. Det er ikke noen. . .

¹⁶⁰ Er der noen nykommere som aldri har vært i ett av mine møter før? Hold deres hender. Vel, hva har du. . . Jeg har aldri. . . Er dette den første gangen du har vært i ett av mine møter? Rekk opp hendene deres igjen. Vel, jeg—jeg—jeg sier dere, jeg. . .

¹⁶¹ Kanskje jeg burde gjøre om på dette. [En broder sier, "forklar litt om din tjeneste."—Red.] Vel, jeg—jeg burde.

¹⁶² Dere, til dere folk som akkurat kom inn, jeg—jeg skal. . . det kommer til å ta meg bare litt, noen minutter lenger. La meg forklare det, fordi dere ville gå bort med feil inntrykk, skjønner.

¹⁶³ Jeg tror på enhver handling av Gud. Men jeg tror at Bibelen gir oss løfte, i de siste dager, at der skal være, komme igjen, Menigheten må komme i den samme skikk som den var, som Jesus forlot den da den gikk bort. Skjønner, det er Bruden, det må komme tilbake til det stedet. Nå, vi har kommet gjennom Guds store gjerninger, gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, gjenopprettelse av gaver. Men ved å følge Abrahams linje. . .

¹⁶⁴ Nåvel, jeg er uskolert, og derfor må jeg bruke en som Johannes Døperen. Han også var uskolert. Han dro ut i villmarken, omtrent ni år gammel, og han fikk aldri noen utdanning. Så talene hans var mer basert på naturen, "Åh du generasjon av slanger." Skjønner, det var den verste tingen han så, og de så slimete, og han kalte de prestene for "slanger." Han sa, "Du generasjon av slanger, hvem har advart deg å fly fra den kommende vrede? Ikke begynn å si, 'Vi har *dette*, og vi tilhører *dette*.' Gud kan av disse steiner," det er hva han hadde sett ved elvebredden, "å oppreise barn av Abraham. Og, også, øksen," det var hva han brukte i villmarken, "er lagt til treets rot. Og hvert tre som ikke bærer frem god frukt, blir hugget ned." Det var den typen han brant og lagde ved av, ser dere. Men de gode trærne. . . Han—han bare lager møtene sine slik.

165 Så, i dette, jeg ønsker å—å si det på denne måten. Vi er ved endetiden, innhøstningstiden.

166 Nå, på Abrahams reise, møtte han Gud hele veien i forskjellige former, og så videre, hvilket vi kunne ta det og vise det. Vi er Abrahams Sæd bare om vi er i Kristus. Og Isak var egentlig hans—hans mindre sønn; han var hans sønn, seksuelt. Men, åndelig, var Kristus Abrahams Sæd, hans kongelige Sæd, hans tro.

167 Nå finner vi at hans kongelige Sæd er, reiser den samme reisen, det er, Kristi Brud reiser den samme reisen som Abraham gjorde. Og det siste tegnet som Abraham så, før den lovede sønnen kom, var da Gud ble manifestert i en menneskekropp, og to Engler kom ned.

168 Jesus sa, i Lukas, det 17. kapittel og det 30. vers, at, “Som det var i Noahs dager.” Han fortalte om Noahs tid. Og sa, “som det var i Sodomas dager,” skjønner, Hans Komme, “så vil det være i de dager når Menneskesønnen blir åpenbart.” Nå, Han sa aldri “Guds sønn” blir åpenbart. “Menneskesønnen!”

169 Nå, Jesus kom i tre navn. Menneskesønn, som er en profet; Guds sønn, som gikk gjennom Menighetstiden; dernest Davids Sønn. Men mellom Guds Sønn og Davids Sønn, i følge Hans Egne Ord og i følge Malakias 4 og mange skriftsteder, vil Han komme tilbake inn i Sin Menighet i fysisk form, i folket, i en...i mennesker, ved å være en profet. Skjønner?

170 Og se hva denne Mannen gjorde da Han kom ned for å treffe Abraham. Første ting, Han fortalte Abraham om at navnet hans skulle forandres, fordi Han kalte ham ikke for Abram, Han kalte ham Abraham. Og når Han gjorde, vel, vi finner ut at—at Han sa, “hvor er din kone Sara?” S-a-r-a; ikke S-a-r-a-i.

171 “Ja,” sa han, “hun er i teltet bak Deg.”

172 Han sa nå, hun var nitti og Abraham var hundre, og Han sa, “Nå skal jeg besøke deg ifølge løftet, livets time.”

173 Og Sara på innsiden, hørte Ham, lyttende gjennom teltveggen, og hun lo for seg selv. Og Engelen, Mannen som satt der sa, skjelnet ånden hennes der bak, bak Ham, og sa, “Hvorfor lo Sara, når disse ting ble sagt?”

174 Vel, de bød Sara komme frem, og hun benektet det. Han sa, “Men du gjorde det.” Hun var redd.

175 Nå Jesus sa, rett før Guds Sønns Komme, eller Sønnen til...det andre Komme, som denne tid som vi lever i...

176 Han kom som Menneskesønnen, en profet, fordi det oppfyller Skriften. Moses sa, “Herren deres Gud skal oppreise en profet som meg.” Vi vet alle at det var Jesus. Gjør vi ikke?

[Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Så Han måtte komme ifølge Skriften, en profet. Han kalte aldri seg selv Guds Sønn; Han kalte Seg Menneskesønnen.

¹⁷⁷ Men nå er Han, gjennom Menighetstiden nå, har Han vært Guds Sønn. I Tusenårsriket vil Han være Davids Sønn, sittende på Davids trone. Men mellom denne tiden, finner vi ut ved Skriftene, vil Han Åpenbare Seg Selv igjen som Menneskesønn, en profet.

¹⁷⁸ Fordi Herrens Ord kommer til profeter alene, aldri til teologer. Det er til profeter. Og Herren sa Han ikke gjorde noe, i Sitt uforanderlige Ord vi akkurat snakket om, før Han først viser Sine profeter. Og endetiden, de syv seglene som denne Bibelen har forseglet, de syvfoldige mysteriene av hele Kristus, må bli åpenbart først, og det kan bare bli brakt til en profet. Vi har sett etter det i årevis, og vi tror at Hans Ånd er iblant oss nå, dette ser vi.

¹⁷⁹ Se nå når Jesus kommer, se hva Han gjorde for å bevise Seg Selv til å være den Messias, den Salvede. En dag, etter Han hadde mottatt. . . Faderen hadde kommet ned og bodde i Ham, kom ned fra Himmelen i form av en due og sa, “Dette er Min elskede Sønn, i Hvem jeg har behag å bo i.”

¹⁸⁰ Det er grunnen til at Han sa, “Jeg og Min Fader er Ett. Min Fader bor i Meg. Det er ikke Jeg som gjør gjerningene; det er Min Fader som bor i Meg.”

¹⁸¹ Johannes bar vitnesbyrd, så den Guds Ånd som en due, stige ned. En Stemme kom fra Den og sa, “Dette er Min Elskede Sønn i Hvem Jeg har behag å bo.” Se, og Han bodde i Ham.

¹⁸² Se nå når Hans tjeneste startet, Han måtte virke som Menneskesønn nå. Se nå hva Han gjorde. Der kom frem en mann kalt Simon Peter. Hans navn var Simon da, senere kalt Peter. Andreas hadde vært med i møtet til Johannes; og da når Jesus kom og Johannes hadde introdusert Ham, så han Ham. Og Andreas spurte sin bror, Simon, om å komme på møtet med ham.

¹⁸³ Og han hadde blitt fortalt av deres far, som sa at, “Der ville komme en tid, før den virkelige Messias ville komme, at der ville oppstå mange falske Messiaser.” Det er alltid slik. Han sa, “Men, Søner, husk, den virkelige Messias, dere vil kjenne Ham fordi Han vil være ifølge Skriften. Han vil være en profet. Nå, vi har ikke hatt en profet på hundrevis av hundrevis av hundrevis år, siden Malakias. Men der vil være mange mennesker som påstår, hvilket vi vet at det var—der oppstod en Jesus og tok med en flokk ut, og så videre. Men denne virkelige Messias vil være en profet.” Og alle Hebreerne er opplært til å tro det profetene sier er sannheten.

¹⁸⁴ [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Akkurat da den ulærde fiskeren, som vi er blitt fortalt ikke hadde nok utdannelse til å skrive navnet sitt, Bibelen sa han var både “uvitende og ulærd,”

han gjenkjente at det var Guds Sønn. Han gjenkjente at det var Messias, fordi der var en profet. Der var Den som fortalte ham hva hans navn var, og fortalte ham hva hans fars navn var. Da visste han at det måtte være en profet, fordi Mannen ikke kjente ham. Og han ble gitt nøklene til Kongeriket.

¹⁸⁵ Og vi ser at det var noen som stod der og lyttet til det, og en ved navn Filip, som hadde en . . . drev med bibelstudier med en venn, ved navn Natanael, så etter Messias. Så han løper rundt fjellet, omkring en dagsreise, og kommer tilbake. Og han finner denne Natanael over der og ba—ba under et—et fikentree. Og han sier, “Kom, se Hvem vi har funnet, Jesus fra Nasaret sønn av Josef.” Så Natanael som var . . . eller Filip eller . . .

¹⁸⁶ Natanael, rettere sagt, som var en god mann, han sa, “Nå, kan det komme noe godt ut av Nasaret?”

Han sa, “Vel,” sa han, “bare kom og se.”

¹⁸⁷ Nå, det er et godt råd. Kom, se selv. Ikke bli hjemme og kritiser. Kom, finn ut. “Søk i skriftene, i dem tror dere at dere har Evig Liv.” Jesus sa, “De er De som vitner om Meg.”

¹⁸⁸ Så på veien tilbake, hadde de uten tvil en liten prat. Han fortalte ham, sa, “Du vet den gamle fiskermannen som ikke kunne signere den kvitteringen for de fiskene du fikk den dagen? Han sa til ham. Du vet hans far var der oppe i kirken, hans navn var Jonas. Husker du? Så, Han—Han—Han fortalte ham hvem han var.”

“Åh, det må jeg se.”

¹⁸⁹ Så når han gikk opp, og kanskje han var i bønnekøen, hvor Jesus var. Jeg vet ikke. Han gikk opp i Jesu Nærvær. Jesus så på ham og sa, “Se en Israelitt, som det ikke finnes svik i!”

¹⁹⁰ Nå, for det første, sier dere, “Hvordan visste Han at han var en Israelitt? Vel, fordi han var kledd?” Nei, nei.

¹⁹¹ Alle østlige bærer disse turbanene. De kler seg likt. Og sa “En Israelitt.”

¹⁹² Og Han sa, “Det er ikke svik!” Han kunne vært en skurk eller hva som helst, så ville han blitt avslørt. Han sa, “som det ikke er svik i!”

¹⁹³ Og det tok deretter på en måte stivheten ut av Natanael, så han sa, “Rabbi, når kjente du noen gang meg? Hvorfor, jeg—jeg—jeg forstår ikke dette. Når kjente du noen gang meg? Jeg har aldri møtt deg. Jeg ble bare tatt med opp hit av Filip. Når fant Du noen gang ut det?”

¹⁹⁴ Han sa, “Før du var under fikentreet, mens du var der og ba, så Jeg deg.” Ja. Skjønner?

¹⁹⁵ Han sa, “Rabbi, Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.”

¹⁹⁶ Jesus sa, “Fordi Jeg fortalte dette, trodde du? Så vil du få se større enn dette.”

197 Nå, der var disse som sto der. La meg nå gi dere en liten advarsel. Der var disse som sto der, rabbinere og prester, og de sa, “Denne Mannen gjør dette ved beelsebul.”

198 Og Jesus snudde seg og sa, “Jeg tilgir dere for dette,” for forsoningen var enda ikke gjort, “men en dag vil den Hellige Ånd komme og gjøre det samme,” Han sa, “og å tale ett ord imot Det, det vil aldri bli tilgitt dere i denne verden eller i den kommende verden.”

Videre til kvinnen ved brønnen, Samaritanerne.

199 Nå, der var tre raser av mennesker på jorden. Vi kan være svarte, brune, gule, hva enn vi er, men vi kommer fra ett blod. Og der er tre raser, som kommer fra Kam, Sem og Jafets folk; og det er Jøde, Hedning, og Samaritan, halvt Jøde og Hedning.

200 Nå, vi Hedninger, Anglo-Saxiske, vi var hedninger, tilba avguder. Vi så ikke etter noen Messias.

201 Så når Jesus manifesterte Seg Selv som Menneskesønn. . . Lytt nå nøye, og jeg vil avslutte. Når Jesus kom, var Han forpliktet til å representere det profeten sa Han ville være, så der fremfor Israel representerte Han Seg Selv, fremfor Peter og Natanael og de der, som Menneskesønn.

202 Nå må Han gå om Samaria. Og Han går opp til Samaria, og der fant Han en kvinne sittende ved brønnen. Vi kjenner historien, og som hun, de snakket sammen. Hun kom for å hente vann. Han sa, “Gi meg noe å drikke.”

203 Og hun sa, “Nå, her er segregering, vi kan ikke ha dette. Og jeg er en kvinne av Samaria, og Du er en Jøde. Vi har ikke. . .”

204 Han sa, “Men om du visste Hvem du snakket med, ville du spurt Meg om noe å drikke.”

205 Hun sa, “Vel, brønnen er dyp, hva vil du trekke med?”

206 Og samtalen fortsatte til Han kontaktet ånden hennes. Og da Han kontaktet ånden hennes, fant Han hva problemet hennes var. Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Nå hvor mange av dere nykommere vet det er sannheten? [“Amen.”] Det er riktig, det var sant.

Og hva sa Han? “Gå og hent mannen din og kom her.”

Hun sa, “Jeg har ingen mann.”

207 Og Han sa, “Du har sagt vel. For du har hatt fem menn, og den du lever med nå er ikke din mann.” Hun snudde.

208 Nå, hun var ikke som de prestene som sa, “Han har en djevel. Han er en spåmann eller noe.”

209 Hun snudde, og hun sa, “Sir, jeg ser at du er en profet. Nå, vi har ikke hatt en på fire hundre år. Menigheten har ikke vært vant til slikt som dette. Men vi ser, jeg ser at Du er en profet. Nå, jeg vet at vi ser etter Messias. Og når Messias kommer, er det tingen som Han vil gjøre.”

²¹⁰ Nå sa Bibelen, “Han er den samme i går, i dag, og for evig.” Hvis det var det salvede tegn på Messias der tilbake, til Samaritaneren og til Jøden, nå, det ble aldri gjort fremfor Hedninger. Intet sted i Bibelen gjorde Jesus det noen gang fremfor Hedninger. De hadde fire tusen år med å se etter en Messias; vi har hatt to tusen år, med deres trening også, til å se etter en Messias.

²¹¹ Nå, hvis det var kjennetegnet Hans rett før deres dager var over, må det være vårt kjennetegn, fordi Han lovte at Menneskesønnen ville åpenbare Seg igjen på den tiden da verden ble lik Sodoma igjen. Og enhver vet vi er der. Skjønner?

²¹² Nå, jeg tror at Jesus Kristus holder ethvert Ord. Hele Skriften er inspirert. Jeg tror ikke vi har en rett, og vil bli dømt ved det, hvis vi legger til ett ord til Det eller tar ett Ord fra Det. Åpenbaringen 22 sier det. Jeg tror Han er den samme i går, i dag, og for evig.

²¹³ Jeg ærer sannelig Lutheranerne for deres standpunkt på deres tid, Metodistene for helliggjørelse på deres tid, og Pinsevennene for deres standpunkt på deres tid, men vi lever i en annen tid. Vi lever når det har vært stilk, aks, agne, nesten lik Hveten, men Hveten er innenfor agnen. Agnen har bare båret Hveten, holdt den varme solen fra å brenne Det. Og nå drar denominasjonen seg vekk fra Det, så Det kan ligge i Nærværet av Sønnen, for å modnes. Så vi er—vi er i . . . Der vil ikke reises opp flere organisasjoner. Dette er enden på det. Vi har alltid hatt omkring tre år, når et budskap begynner, organiserer de det.

²¹⁴ Dette har holdt på i nærmere tjue år, og ingen organisasjon. Det kan ikke. Vi er i Hvete tiden, innhøstnings tiden. Jeg kan høre den store treskeren komme. Vi drar Hjem en dag. “Han er den samme i går, i dag, og for evig.”

²¹⁵ Nå, jeg er ikke Ham, men jeg er Hans tjener. Jeg tror ikke at du legger hendene på folk og gir dem gaver. “Gaver og kall er uten omvendelse.” De er forutbestemt av Gud, for å møte tiden og timen i den tiden. Enhver Bibelstudent vet at det er sannheten. Moses ble født helt i rett tid. Jeremias, i tide, alle de andre av dem. Johannes Døperen, i tide. Jesus var i tide. Og vi er i tide. Dette er hva som er ment til å skjje.

²¹⁶ Nå, jeg påstår at Han lever i dag og Hans Ånd. Etter menighetstidene, er vi i den Laodikeiske menighetstiden, det siste kallet, og den verste av dem alle, fordi Han var utstøtt av menigheten. Husk, Menneskesønn, og Han var utstøtt av menigheten; ikke en organisasjon ut av en organisasjon, men en person ut av en organisasjon. Skjønner? Ingen av de andre menighetstidene hadde det, bare Laodikea. Hvis du er åndelig, vil du forstå.

217 Vår Himmelske Far, nå har jeg vitnet sant om Deg. Om nå dette er sant, hvilket jeg vet det er, Herre, jeg tror det sant, vitne Du at jeg har fortalt Sannheten. I Jesu Kristi Navn. Amen.

218 Jeg kommer til å be om noe, bare et øyeblikk. Jeg skulle ikke ha noen skjelning i køen, fordi jeg tenkte dere alle hadde vært i mine møter. Men for disse menneskene som er her, la noen av dere folk der ute begynne å be, og la bare noen i køen eller noe. Og nå om Jesus Kristus vil ta dette mennesket. Det vil ikke virke uten dere. Du er den som gjør det.

219 Nå, lytt, en kvinne berørte kledingen Hans en dag, og Han snudde seg, sa, "Hvem berørte meg?"

220 De sa alle, "Men, Du virker . . ." Eller, Peter, sa, "Men, hele mengden berører Deg."

221 Han sa, "Men Jeg merket at Jeg ble svak, eller kraft har gått ut av Meg." Kraft er "styrke." Og sa, "Jeg merker at jeg har—Jeg har blitt svak."

222 Og deretter så Han rundt, etter kvinnen, til Han fant henne og fortalte henne om hennes blodsykdom. Og at hun . . . Han sa, "Din tro har frelst deg." Ja vel.

223 Nå, Han er den samme i går, i dag, og for evig. Og det Nye Testamentet, Hebreerbrevet, sa at, "Akkurat nå er Han Ypperstepresten som går i forbønn for deg og som kan ha medlidenhet med dine svakheter."

Nå, her, er det—er det en av pasientene her? Kom.

224 Nå, for forsamlingen. Jeg gjør ikke dette som et show, venner. Stopp nå å tenke det. Husk, jeg får deres tanker. Hvor mange vet at det er sannheten, og ser det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

225 Her er en kvinne som jeg—jeg aldri har sett. Jeg vet ikke en ting om kvinnen. Vi er sannsynligvis født milevis unna, og årevis unna, og her står vi her i kveld. Vi er fremmede for hverandre. Jeg kjenner deg ikke. Nå, jeg har ingen ide. Her, her er—her er Johannes 4 igjen, en—en mann møter en kvinne. Nå, jeg er ikke Jesus og hun er ikke den kvinnen. Men her er bare tilsvarende. Og Han sa, "Gjeringene Jeg gjør skal dere også gjøre." Nå, jeg vet ikke. Det må denne kvinnens tro til for å gjøre det. Jeg vet ikke noe om henne. Men nå om jeg har fortalt det som er sant, da er Gud forpliktet til å få det. . . si dette er riktig. Nå, uten å kjenne deg, om Himmelens Gud . . .

226 Og jeg har fortalt Sannheten. Tror du at det jeg sa om det er sannheten? Tar du imot det som sannheten? [Søsteren sier, "Jeg tror det."—Red.] Tror du det? Jeg ville ikke stå her fremfor denne Hellige Bibelen og prøve å villedde noen, en mann på min alder, og vite jeg må møte Gud der på Dommens Dag. Vi er nødt til å stå der, en dag. Vi vet det.

227 Nå om Gud kan åpenbare til meg, noe i ditt liv, som du vet at jeg ikke vet noe om, fordi jeg ikke kjenner deg. Om noe, det ville måtte være noe i ditt liv. Jeg ville ikke vite noe om det. Det ville måtte komme fra en overnaturlig Kraft. Og så ville det være opp til deg, hva du tenkte Kraften var.

228 Nå til dere nykommere. Nå holder jeg min hånd. Nå, vær snill å ikke gå rundt akkurat nå, fordi, skjønner, hver av dere er en ånd. Når jeg snur meg, føler du akkurat som en—en dragning fra over alt. Skjønner, dere er—dere er mennesker og har ånder. Og du er en ånd. Om du ikke er, er du død. Så bare vis respekt, bare en stund.

229 Og du mann her, be. Jeg forventet ikke dette, kom ikke for dette i kveld i det hele tatt. Jeg kom bare for å be for de syke. Men det er nykommerne.

230 Nå, tror du det? Hvis Herren kan fortelle meg hva ditt problem er, eller hva du er her for, noe du har gjort eller burde ha gjort, eller—eller noe annet, vil du tro da? Ja vel, jeg prøver å kontakte din ånd, forstår du. Det er hva jeg prøver å gjøre. Slik som Han gjorde med kvinnen ved brønnen, Han snakket til henne en liten stund, skjønner, Han ba om noe å drikke. Og det er hva jeg prøver å gjøre, få dine tanker, ikke lese dine tanker; men prøver som Han gjorde, å se dine tanker.

231 Du er her på grunn av en mage tilstand. Du har et mageproblem. Det er riktig. Løft din hånd om det er sant. Tror du nå? Ikke bare det, men du hungrer etter noe annet. Du ønsker dåpen i den Hellige Ånd. Vink med hånden din om det er sant. Skjønner? Jeg har sett det Lyset komme ned på henne, og deretter gå tilbake, skjønner. Gå og ta imot den Hellige Ånd, i Jesu Kristi Navn, som er svaret.

232 Tror du nå, nykommer? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Nå sier du . . .

233 Nå her, se, når den salvelsen først begynner, så her går Den. Se, akkurat med det samme kvinnen står, der er hun, hun er rett nå . . . Hun merker at der er Noe rundt henne.

234 Hvor mange har noen gang sett bildet av den Ildstøtten, det lyset der? I Washington D.C. Skjønner? Nå, jeg ønsker . . . Det er som en annen dimensjon. Jeg ser rett på det. Der henger Det rett her ved kvinnen. Jeg ser rett på Det.

235 Nå, jeg er en totalt fremmed for denne kvinnen. Jeg kjenner henne ikke. Og jeg tviler sterkt på om hun kjenner meg, bare ved å være ute i møtet. Det er alt. Men om Gud kan fortelle meg noe om deg, eller noe slikt for bare en stund siden, ville du tro at jeg er Hans profet, Hans tjener? Du ville tro det med hele ditt hjerte? Vel, må Han gi det. Du er, du står overfor en operasjon, og den operasjonen er angående din hånd. Det er ingen steder på dem, men det er en nervetilstand i din hånd.

Som ble forårsaket av en ulykke, og du er ment å bli operert. Tro du, og du kommer ikke til å trenge å bli operert, om du bare vil tro av hele ditt hjerte! Kom, nå. Tror du Hans løfte? [Søsteren sier, "Ja, sir."—Red.] Ja.

²³⁶ Ha bare tro nå. Bare ikke tvil. Bare tro. Nå, her, la denne ene kvinnen komme, fordi denne kvinnen er i en kritisk tilstand. Ser dere den svarte skyggen? Hvor mange har noen gang sett bildet som ble tatt av den svarte skyggen av død? Det henger over kvinnen rett nå. Hvis Gud ikke hjelper henne, kan hun ikke leve. Hun har en svulst. [Søsteren sier "Ja!"—Red.] Og svulsten er i hjernen. ["Ja!"] M-hm. M-hm. M-hm.

²³⁷ Kjære Gud, om Du er til stede så nært nå, som vet alle disse tingene, ber jeg, kjære Gud, at Du vil helbrede vår søster. La henne leve, Far, til Din ære. Jeg ber i Jesu Kristi Navn. Amen.

²³⁸ Hvordan står det til? Du er en veldig flott person. Om mor hadde levd, ville hun vært omtrent på din alder, antar jeg. Hun er i Herligheten, i kveld. Hun pleide alltid å be for meg når jeg dro til møte. Jeg sa til Herren. . . [Søsteren sier "Jeg er åttifem."—Red.] Frue? ["Jeg er åttifem."] Åttifem år gammel. Velsigne ditt hjerte, søster.

²³⁹ Nå, Jeg er en totalt fremmed for deg, antar jeg. Vi er års forskjell i vår alder. Og jeg kjenner ikke deg. Jeg har aldri sett deg. Vi er bare to mennesker som møttes her på jord, men du er en kristen. Du er en troende. Fordi, grunnen til at jeg vet det, er følelsen av din ånd. Du er, du ønsket meg velkommen, skjønner. Og jeg tror at det er den Hellige Ånd, fordi den bringer gjerningene og handlingene av den Hellige Ånd. Skjønner? Og jeg vet det er Ham. Jeg vet dette som vi snakker om er sant. Nå, jeg vet det er sannheten.

²⁴⁰ Nå, jeg vet ikke hva som kan være galt. Men om Herren Jesus ville åpenbare for meg hva som er galt med deg, ville. . . du ville vite hvorvidt det var riktig eller ikke, eller fortelle meg noe som du har gjort, eller ikke burde gjort. Du ville tro det var den samme Herre Jesus, samme Gud som kunne fortelle Filip hvor han var, fortelle Simon hva hans navn var? Tror du at Han er den samme Ene?

²⁴¹ Ditt problem er et tarmproblem. [Søsteren sier, "Eksakt."—Red.] Det er eksakt. Er ikke det riktig? ["Ja, sir."] Tror du nå at jeg er Hans profet? Ditt navn er Fru Bayer, Fru Bayer; Bayer, som Bayer aspirin. Det er riktig. Du er helbredet. Gå videre, Jesus Kristus gjør deg frisk. Gud velsigne deg.

²⁴² Tror du av hele ditt. . . Nå om du bare har tro, ikke tvil!

²⁴³ Nå, du er egentlig ikke her for deg selv. Du er her for noen andre. Det er en mann, og han er ikke her, en broder. Den broderen er i en mental institusjon. Ta det lommestørkle som

du har i din hånd, mens Ånden er på deg, og send det til ham. Legg det på ham, ikke tvil, han vil komme ut av institusjonen og bli frisk. Tror du det? Gud velsigne deg.

²⁴⁴ Du sier at, “Du sa, ‘Den Engelen, i de siste dager der, Han hadde sin rygg vendt.’ Vel, du ser.”

²⁴⁵ Jeg skal ikke se på denne kvinnen. Jeg vender min rygg. Nå, frue, som er pasienten, kan du høre meg, si “ja.” [Søsteren sier, “Ja.”—Red.] Om Herren Jesus vil åpenbare for meg hva som er ditt problem, når jeg ser denne veien, vil du vite hvorvidt det er sannheten eller ikke. Er det rett? Tror du så det er for å oppfylle hva Jesus sa, “Det vil bli gjort i de siste dager, som det var i Sodomas dager”? Vil du tro det? Du har en kvinnesykdom, et kvinneproblem. Tro med hele ditt hjerte nå, det vil forlate deg og du kan gå hjem og være frisk. Gud velsigne deg.

“Om du kan tro!”

²⁴⁶ Tror du Gud vil helbrede det hjerteproblemet? Vel, bare fortsett å gå, si, “Takk, Herre!” Tro!

²⁴⁷ Om morgenen, kan du knapt røre deg. Leddgikt er en fæling, men Jesus Kristus er Helbrederen av leddgikt. Tror du det? Du stiger ned fra en fortauskant, sideveis, går ned. Jeg ser du gjør det. Du trenger ikke gjøre det noe mer, om du tror. Tror du at jeg ble sendt for denne grunn? [Søsteren sier, “Det gjør jeg.”—Red.] Da, i Jesu Kristi Navn, må det forlate henne. Amen.

²⁴⁸ Du har magetrøbbel. Tror du Gud vil la deg gå hjem, spise kveldsmaten din, føle bra med det? Gå på din vei, spis kveldsmaten din, tro og du vil føle deg bra.

²⁴⁹ Du har en svakhet som kommer over deg, det er riktig, fordi hjertet ditt er dårlig. Det er riktig. Du har det ikke lenger nå. Gå, tro det.

²⁵⁰ Hva om jeg ikke sa ett ord til deg, og kun la hender på deg, ville du tro meg, også, at du ville bli frisk? Kom her.

²⁵¹ Kjære Himmelske Far, jeg ber at Du vil helbrede kvinnen og gjøre henne frisk, gjennom Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁵² Hvor mange mennesker her tror, hvor mange av dere nykommere, alle sammen av dere?

²⁵³ Bare tenk, og jeg kan nesten ikke se menneskene komme nå. Husk bare, en visjon gjorde at Herren Jesus ble svak. Hvor mange vet det? En kvinne berørte Ham. Daniel så en visjon og ble plaget i sitt sinn, sitt hode, i flere dager. Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Skjønner? Ja vel.

²⁵⁴ Nå hvor mange av dere tror det, at dette er den Hellige Ånd? Tror dere det med hele deres... Ikke meg, nå. Den Hellige Ånd! Nå her sitter en mann som tror det, også.

255 Nå noen, nå noen flere av dere som har disse bønnekortene, jeg vil at enhver som skal være i denne bønnekøen reiser dere, bare et øyeblikk.

256 Se, jeg ønsker å stille dere et høytidelig spørsmål. Har du bekjent alle dine synder som er der? Tror du? Har du bekjent, og du—du tror at du kommer til å bli helbredet? Du har bekjent alle dine synder og gjort alle gale ting rett? Løft opp dine hender om du har, fremfor Gud, tro du det.

257 Og nå med deres hender oppe også, tror dere det trengs den Hellige Ånd, og dette er den Hellige Ånd som bare stadfester Seg Selv iblant dere? Tror dere det med hele deres hjerte? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Gjør dere? Da kan hver og en av dere bli helbredet.

258 Nå har du tro og tillit til disse predikantene som sitter her? Tror du de mennene, også? Hva med å la oss be for deg, alle sammen, og så la deg komme forbi og legge hender på deg.

259 Dette gjør meg så svak. Det bare holder på slik, det bare—det bare tar meg.

260 Og jeg—jeg drar til Sør Afrika etter dette. For, åh, kjære, dere vet hvordan det er der nede hvor du ikke engang kan snakke med folket. Og der vil være . . . Vi forventer i det minste tre hundre tusen, ett eneste møte.

261 Så tro du bare! Du er her i Amerika, du har sett det ut og inn.

262 Kjære Gud, disse menneskene er i behov. Og jeg vet ikke noe annet som Du kunne gjøre, Far, for å bevise for dem ved Ditt Ord, at Du er den uforanderlige Gud. Jeg tror at vi har sett så mange store ting, Herre, og spist fra Ditt bord, en slik lekker, vidunderlig Evig Livs Mat, til vi har blitt . . . og blitt for vant til Det. Det—det blir en vanlig ting. Vi er ikke, vi tilnærmer oss det ikke riktig, Herre, når vi ser. Selv jeg tenker på meg selv mens jeg står her, jeg skulle vært på mine knær, vitende at rett her den Ånd som reiste Ham opp fra de døde står rett her. Ånden som var på Ham da Han levde her på jorden er rett her nå. Og vi svake uverdige syndere, gjennom Hans nåde og barmhjertighet, kjøpte Han våre liv. Og her er vi i dag og fortsetter Hans arbeid, slik Han sa vi skulle fortsette Hans arbeid. “De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.” Lover disse ting og beviser dem, her i denne verden! Herre, jeg er så takknemlig til Deg, for at jeg kunne bli regnet som en del av Ditt folk, i denne siste tid.

263 Kjære Gud, disse menneskene står. De er syke, Far. Jeg har ingen måte å helbrede dem. Og heller ikke Du nå, du har allerede helbredet dem. Du ble såret for våre overtredelser, ved Dine sår ble vi helbredet. Så, Far, Jeg ber at hver og en av dem som kommer forbi her, når vi kommer til å be for dem, at de kommer som om de nå gikk under korset. For de vet uten skygge av tvil, at den stadfestede Hellige Ånd er her på plattformen. Gud i

Kristus er midt i møtet. Tilgi hver synd. Ta bort enhver vanntro. Og må enhver av dem bli helbredet når de går gjennom denne køen. I Jesu Kristi Navn, ber jeg om det. Amen.

²⁶⁴ [En broder sier, "Broder Branham, hvis vi kan få alle til å sitte, og ta en del om gangen, på den måten vil de ikke presses sammen."—Red.] Ja. Ja vel.

²⁶⁵ Nå ønsker jeg å spørre om noe. Vil dere, mine brødre, stå her med meg?

²⁶⁶ Dere skjønner, her er en ting angående det. Mange Evangelister drar inn i en by, og de ber for de syke, og alt det andre. Og når forsamlingen, når det er borte, er folket kun bygd opp rundt evangelisten, skjønner. Det er ikke slik, folk. Disse menn, jeg tviler på om noen i denne tid. . . jeg vet det, der er mye etterlikning, men jeg skal ikke si hva jeg skulle til. Men disse menn kan hende ikke gjør det, det er sant, og jeg tviler sterkt på det.

²⁶⁷ Men de er like mye innsatt av Gud til å legge hender på de syke, som jeg og hvem som helst ellers. Gud svarer like mye deres bønn, som Han ville være til enhver bønn som er. Jesus har gitt ordre, "Disse tegn," sa ikke vil følge William Branham, Oral Roberts, så videre, "det vil følge dem som tror." Og disse menn er fylt med Guds Ånd. De er døpte folk, med den samme Hellige Ånd. Den Ånd var her og gjorde den gjerningen for noen få øyeblikk siden, Han er fortsatt her. Han er på hver og en av disse menn, skjønner, og de er fylt med den. Så jeg kommer til å be dem å lage en dobbel rekke langs her, på sidene av denne rekken her hvis de vil, slik at de også kan legge sine hender på de syke, mens de passerer forbi.

²⁶⁸ Og de vil at de som har bønnekort skal stå, kun bønnekort å stå nede i midtgangen. Og resten av dere be, bare noen øyeblikk nå. Stå ved hver seksjon, bare stå rett ut til venstre for deres seksjon. Stå opp ved deres seksjon, og så bare kaller de deg. Når dere ser denne køen ender opp her, la *denne* køen gå rett inn i *den*. Når denne køen ender, la *denne* gå rett inn i den.

²⁶⁹ Og når dere kommer nær nå, husk, du vil bare ta deg en gåtur med mindre du tror. Hvor mange av dere vet, dere bare føler i hjertet deres, at dere har bedt igjennom om dette, og dere kommer til å bli helbredet så fort dere passerer gjennom denne køen? Løft opp din hånd og si, "Jeg aksepterer det Kristus, rett nå, kun fordi Du ga befaling om disse ting."

²⁷⁰ Nå ber jeg for hver og en av dere. Vi skal be. Jeg vil be Søster Rose eller hvem som enn er ved orgelet over der, Søster Rose, vil du være så snill å spille *Den store Lege nå er nær*, for oss. Og la folket, alle de andre folkene, være i bønn. Og mens de passerer gjennom denne bønnekøen, tror jeg enhver kommer til å bli helbredet. Gud velsigne dere. Resten av dere hold nå hodene deres bøyet og vær i bønn for andre.

271 Vær virkelig oppriktige. Se, det er hvordan den lille baptistforkynneren fikk den Hellige Ånd, forleden kveld. Han tenkte på det, bare satt der virkelig oppriktig, og Den falt over hele gruppen av dem. Du må være oppriktig med Gud.

272 Nå har Han bevist at Han er her med dere. Han er her. Nå når noen forteller dere at dette er kun en haug med opphisselse, vet du bedre nå, gjør du ikke, dere nykommere? Han stadfestet Seg Selv, det er Ham. Og ingen andre kunne gjøre det. Dette har ikke vært gjort siden apostlenes dager. Det har akkurat nå kommet tilbake til menigheten, som var lovet. Herren velsigne dere nå.

273 Nå, dere folk, når dere passerer gjennom denne køen, kom bedende. Enhver nå, "Den—den store Lege nå er nær, den medfølende Jesus." Nå når du kommer, kom med deres hoder bøyet, i ærbødighet. Gå forbi. Disse mennene legger hender på dere, du vil bli helbredet. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

...-este tone i seraf...

...?...Det er Ja vel. I morgen kveld...?...

274 [Tomt spor på lydbåndet—Red.]...?...ting. Men, kun en enkel ting å adlyde hva Gud sa du skulle gjøre. Jeg har sett det skje så mange ganger. Se, Skriften bød oss ikke be for folket engang, Den sa bare, "Legge hender på de syke, de skal bli friske."

275 Nå nylig, åh det er... jeg sier ikke nylig. Saken var i mine tanker nå. Det er blitt omkring tre eller fire år siden, eller mer. Vi var rett her i California. To kvinner kom innom der, en av dem hadde en—en—en svulst i ansiktet hennes, og den andre hadde et mageproblem. Og de trodde det akkurat slik. Jeg la hender på dem, og sa, "Nå, gjør jeg dette i Navnet til Herren Jesus."

276 Det var omtrent en måned senere. Den kvinnen prøvde å spise, med det mageproblemet, hun kunne bare ikke gjøre det. En morgen, "gikk en virkelig kjølige følelse over" henne, sa hun, og hun gikk for å spise. Og hun løp ned for å fortelle det til naboen sin, og naboen hennes ristet sengetøyet *slik*, i forsøk på å finne svulsten som hadde forlatt ansiktet hennes den natten.

277 Skjønner, bare tro, venner. Hvis Han gjør det for en, gjør Han det for alle. Og det er kun en enkel ting med håndspåleggelse. Og det er hva Han bød å gjøre. Vi vet ikke hvordan det virker. Jeg vet ikke hvordan det virker. Det er bare Hans løfte. Han sa det ville gjøre det. Og jeg har funnet titusener rundt kloden, de blir bare bra. Gud lovet å gjøre det, og det er Hans løfte. Se, vi bare tror det.

278 Nå, vi kommer alle over her. Og dere som ikke kunne komme opp, kom rett opp nærme og vi kommer over for å be for deg. Nå vil jeg at enhver av dere menn går rett langs her,

legger hendene deres her inne, om dere vil, akkurat langsetter der. Og jeg vil stå her og be, og så komme og legge hendene mine på dem også. Ja vel, gå rett inn der. Kom nær alle sammen av dere, så alle kan rekke nå.

²⁷⁹ Kjære Gud, i Jesu Kristi Navn, ber vi for disse menneskene, noen av dem er plaget, invalidiserte. Der hendene til disse forkynnerne, Herre, går frem og tilbake fra den ene til den andre. Jeg ber at Du vil helbrede hver og en av dem, Herre. La den Hellige Ånd komme over disse menneskene, hver av dem, Far. Og må den store Guds Kraft overskygge dem akkurat nå, og må de dra hjem og være friske. Vitende om dette, at Jesus sa, "om de legger hendene deres på de syke, skal de bli helbredet." Du lofte det, kjære Gud. Vi tror det. Vi tror det fordi du sa det, og vi vet at det er sant, således skal disse menneskene bli friske. I Herren Jesu Kristi Navn velsigner jeg dem alle. Amen.

²⁸⁰ Gud velsigne deg. [Broder Branham og forkynnere legger hender på de syke og ber for menneskene. Tomt spor på lydbandet—Red.]

²⁸¹ Mitt hjerte aksepterer helbredelse for enhver av dere. Jeg tror det. Vil dere tro det med meg, hver og en av dere nå? Det er alt. Jeg fortalte dere sannheten, akkurat så langt som jeg kjenner den. Jeg elsker dere, og Gud velsigne dere. Og jeg—jeg tror, med hele mitt hjerte at dere kommer til å bli friske. Og må mine velsignelser være med hver og en av dere nå. Må Gud våke over dere og beskytte dere. Dere er i mine bønner. Vil dere be for meg mens jeg er i Afrika slik som det? Jeg—jeg elsker dere. Og jeg vil se dere i morgen kveld.

FORANDRER GUD SIN MENING? NOR65-0427

(Does God Change His Mind?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk tirsdag kveld, den 27. april, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International stevne på Embassy Hotel i Los Angeles, California, U.S.A., er tatt fra et lydband opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org